

پستو

دویمه برخه

لیکوال: محمد رحیم درانی

Download From; Aghalibrary.com

د بڅبونکي او مهربان خداي په نامه

د پښتو ژبې توري								
ا	ب	پ	ت	ټ	ث	ج	خ	چ
ح	څ	ځ	د	ډ	ذ	ر	ړ	ز
ژ	ږ	س	ش	ښ	ص	ض	ط	ظ
ع	غ	ف	ق	ک	ګ	ل	م	ن
ڼ	و	ه	ء	ي	ی	ئ	ې	ی
۷								

د پښتو د توريو د لوستلو لارښود

۱. ټ: چې د انګريزي ژبې د T په شان لوستل کيږي.
۲. ځ: چې له "ت+ز" څخه جوړ شوي د ځ په ساکنې "ت" شورو کيږي او په "ز" ختميږي.
۳. څ: چې له "ت+س" څخه جوړ شوي د څ په ساکنې "ت" شورو کيږي او په "س" ختميږي.
۴. ږ: چې د انګريزي ژبې د D په شان لوستل کيږي.
۵. ړ: چې د لوستلو په وخت، د ژبې سر پاسه تالو سره لګي او بيرته ستنيږي.
۶. ڼ: چې په پښتور کې په "ګ" سره او په قنډهار کې په "ژ" سره لوستل کيږي.

۷. بن: چې په پښتور کې په "ت+خ" سره او په قندهار کې په "ش" سره لوستل کېږي.
۸. ن: چې له "ن+ر" څخه جوړ شوې دے. او د لوستلو په وخت يې دواړه اوازونه سره له خولې او پوزې راوځي.
۹. ي: دې ته درنه ي ويل کېږي او په درنه طريقه ويل کېږي. چې په پښتور کې په دې "ی" ليکل کېږي.
۱۰. ې: دې ته سپکه ې ويل کېږي او سپکه ويل کېږي لکه په عربي حروف لين.
۱۱. ئ، ی: دواړه راکښل کېږي خو لومړی د جمع مخاطب علامت او دويمه د مؤنث (مفرد او جمع) علامت دے.
۱۲. ے: دا هم د سپکې "ے" په شان ويل کېږي خو د مفرد مذكر لپاره راځي. چې په کندهار کې په دې پر ځاي دا "ی" ليکل کېږي.

اصلي او مستعار توري

په پښتو ژبه کې ځينې توري اصلي دي او ځينې مستعار يعنې هغه توري چې له بلې ژبې څخه راخستل شوي دي، لکه لاندې توري چې له عربي څخه راخستل شوي دي او په پښتو کې دا ټکي له اصلي مخرجونو په ځاي د هغې د نزدې مخرجونو څخه ادا کېږي. لکه "ص" په "س" سره. او "ح" په "خ" سره. او نور همدارنگ. مستعار توري په دا ډول دي:

ط	ض	ص	ح	ث
ق	ف	ذ	ع	ظ

چې په دا ډول لوستل کېږي

ط / ت	ض / ز	ص / س	ح / خ	ث / س
ق / ک	ف / پ	ذ / ز	ع / ا	ظ / ز

تذکر:

در زبان پشتو حروف مستعار از مخارجی که به ان نزدیک است تلفظ می شود. چون این حروف اصلي پشتو نیستند، البته برای قران و کتابهای عربی مخارج ان اموخته می شود. و کسانی که مخرج اصلي حروف مستعار را یاد گرفته اند ان را از مخرج اصلي ان ادا می کنند.

لومړۍ لوست

حمد

تۀ بادشاه يې زۀ گدا	زۀ بنده يم تۀ مولا
تۀ اعلى يې زۀ ادنى	تۀ خالق يې زۀ مخلوق يم
ستاد در دي فقراء	بادشاهان كۀ اميران دي
تۀ لائق يې د ثنا	خوك لائق د ثنا نشته
ډېر خراب دے حال زما	تۀ مې مل شې اي خالقہ

نوي ټكي:

يې: هستي/را كۀ: اگر/اگرچه خوك: كسى/كى مل: همراه/ملگرې

گرامر:

د كلمې ډولونه:

۱. نوم: (اسم) د يو ځاي يا د يو شخص څرگندونه كوي.
۲. ضمير: هغه كلمه چې د نوم ځاي ونيسي. لكه: زۀ، تۀ، هغه
۳. صفت: هغه كلمه چې د يو نوم حالت او څرنگوالې بيانوي. لكه: ښه سپرے، تور قلم
۴. فعل: هغه كلمه چې د زمانې په دخالت سره يوه مستقلة معنى ولري.
۵. قيدونه: هغه كلمه چې په نوم، فعل، صفت يا ضمير باندې يو قيد ورزياتوي او معنى يې مقيد كوي لكه ډېر هوښيار.
۶. ادات: هغه كلمه چې په مستقلة توگه معنى نلري بلكه له فعلونو او نومونو څخه د يوې معنا د افاده كولو لپاره استعماليري. لكه: "له" "تۀ" په دې مثال كښې "له كوره راغلم، كور ته ځم".

مشق

۱. د دې شعر نثر وليكئ.
۲. له دې حمد څخه نوم، فعل، ضمير، صفت، قيد او ادات وليكئ.

دويم لوست

پيشو او مورک

يوه ورځ پيشو په لاره کښې د يوه مورک سره ملگرې شوه، دواړه يوه کلي ته تلل. پيشو مورک ته وويل: "ته مخکښې ځه، زه به درپسې درځم". مورک ورته وويل: "ته مشره يې او زه کشر يم، زه ستا نه مخکښې نه ځم". پيشو بيا مورک ته وويل: "نه، نه په کار دا دي چې ته مخکښې ځه او زه به درپسې درځم". مورک د پيشو خبره ومنله، مخکښې شو، پيشو ورپسې شوه او په لاره تلل. مورک پيشو ته وويل: څوک چې کوم ځاي ته سره ملگرې ځي نو په لاره کښې يو له بل سره خبرې کوي. ځکه چې هم يې ساعت تېر شي او هم پرې لاره لنډه شي، نو زه او ته به هم په لاره ځو او هم به يو له بل سره خبرې کوو. پيشو ورته وويل: "ډېر ښه وايې، ته خبرې کوه او زه به درته ښه ښه کوم چې ستا وار تېر شي نو بيا به زه خبرې کوم او ته به راته ښه ښه کوي. لومړی مورک په خبرو پيل وکړ، ځه لاره چې يې ووهله، مورک په خبرو کښې تود شو، نو پيشو پرې ورتوپ کړ، او ويې خوړ.

نوي ټکي

پيشو: گربه مورک: موش لاره: راه سره: با/باهم دواړه: هردو وويل: گفتم
تلل: ميرفتند مخکښې: جلو ځه: برو درپسې: پشت سر شما مشر: بزگسال
کشر: کوچک/کم عمر بيا: دوباره په کار دي: بايد خبره: سخن ومنله: قبول کرد
ځکه: چون تېر شي: ميگذرد وار: نوبت پيل وکړ: شروع کرد ځه: کمی
ووهله: زدند/طی کردند تود: گرم توپ کړ: پريد

تذکر

سه کلمه "ور، در، را" ضمائر متصل اند که در اول فعل براي سه نسبت "او، تو، من" در مثل: ورپسې: پشت سراو، راپسې: پشت سر من، در پسې پشت سر تو. ورته، درته، راته، ورسره، درسره، راسره. و به همين ترتيب.

مشق

۱. له تېر شوي سبقونو څخه ټول هغه ټکي چې پکښې ور، در او را استعماليدې شي وليکئ او جملې ترې جوړې کړئ.

۲. د لاندیو ټکو په مرستې لس جملې جوړې کړئ.
لاره، سره، دواړه، مشر، خبره، پیل وکړ، ځکه، یو له بل سره، وار، په کار دي
۳. د لاندنیو پوښتنو ځوابونه ولیکئ.
الف: پيشو او مورک چیرته تلل؟
ب: پيشو څه وویل؟
ج: مورک څه وویل؟
د: په پای کې پيشو څه وکړل؟

دریم لوست

کونښن/کوشش

هر څوک باید هڅه او کونښن وکړي ځکه چې بې هڅې ژوند گټه نه لري. زه پوهیږم چې تاسو په خپلو درسونو کښې کونښن او هلې ځلې کړي دي چې دویم ټولگي ته بریالي شوي یاست، پروسېکال چې اکرم په خپلو درسونو کښې کونښن کاوه نو لومړۍ درجه بریالی شو او اسلم چې زیار ونه ویست (هڅه ونه کړه) ناکام شو او ډېر خفه ؤ، نو تاسو باید په خپلو درسونو کښې کونښن وکړئ او زیار وباسئ چې ناکام نه شئ.

بې زحمته عزت نشته زما وروره
که عزت غواړې زحمت درلره بویه

نوي ټکي:

هڅه: هلې ځلې/کونښن/کوشش وکړي: بکند ژوند: زندگی پوهیږم: می فهمم
خپل درسونه: درسهای خود ټولگي: کلاس/جماعت بریالی: کامیاب پروسېکال: پارسال
زیار باستل: کوشش کردن خفه: ناخوش غواړې: می خواهی بویه: لازم
تذکر

۱. نوم درې حالتونه لري

اصلي حالت	ارتباطي او فاعلي حالت	ندايي حالت		
سړے	د سړي کور/ سړي ډوډۍ، وخوره	اي سړيه	مفرد	مذکر
سړي	د سړيو کور/ سړيو ډوډۍ، وخوره	اي سړيو	جمع	
ښځه	د ښځې خاوند/ ښځې ډوډۍ، وخوره	اي ښځې	مفرد	مونث
ښځې	د ښځيو زامن/ ښځيو ډوډۍ، وخوره	اي ښځيو	جمع	

۲. په ندایي حالت کښې که د يو نوم په اخر کښې "ا، و، ي" راشي په داسې نومونو کښې بدلون نه راځي. لکه: ذکرېا، محمدي، خاړو او نور چې داسې لوستل کيږي: اي محمدي، اي خاړو، اي ذکرېا او داسې نور مثالونه خو ځينې مونث نومونه له دې قاعدې بهر دي لکه: زينب، عترت، نصرت، عشرت.

۳. ارتباتي حالت کښې په فعلونو کښې هم بدلون راځي چې وروسته يې بيانوو.

مشق

الف: د لاندنيو پوښتنو ځوابونه وليکئ.

۱. مونږ ولې بايد هڅه او کوشش وکړو؟

۲. اکرم څه وکړل؟

۳. اسلم ولې خفه ؤ؟

۴. مونږ ته څه په کار دي؟

ب: د لاندنيو جملو ژباړه وکړئ:

۱. در خانه ان مردها یک درخت بزرگي است. ۲. در شهر قم زندگی سود زیادی دارد. ۳. شما باید در درسهای خود زیاد کوشش کنید تا ناکام نه شوید. ۴. من در کلاس دوم هستم. ۵. فرزندان خانمها اینجا هستند. ۶. شوهر ان زن فوت کرده است. ۷. ای مرد! شما کجا زندگی می کنید؟ ۸. او و پدرش به شهر پشاور می رفتند. ۹. باید با یکدیگر در پښتو صحبت کنید. ۱۰. در دست ان زن چیست؟

ج: پينځه جملې جوړې کړئ چې پکښې نوم په فاعلي، اضافي او ندایي حالتونو کښې راغلې وي.

څلورم لوست

ښوونکي

ښوونکې زموږ لارښوونکې د ۷. هغه مور ته د لیک لوست ښوونه کوي. ښوونکې مونږ ته سمه لاره ښيي. ښوونکې په ډېره مینه زموږ کورني کارونه سموي. که مور او پلار زموږ بدن روزي ښوونکې مونږ ته پوهه رانښيي. له دې امله مونږ د ښوونکي درناوي کوو او د مور او پلار په څير يې د درناوي وړ گڼو.

نوي ټکي:

ښوونکې: استاد لارښوونکې: راهنما لیک: نوشتن/ نوشته شده لوست: درس/خوانده شده
سمه: درست ښيي: نشان می دهد مینه: محبت روزي: تربیت می کنند پوهه: فهم

له دې امله: به سبب این درناوې: عزت خپر: مثل وړ: قابل گټو: می شماریم /میدانیم/ حساب می کنیم.

گرائمر:

د جوړخت او پای له مخې د پښتو د مصدرونو ډولونه:

۱. لام والا مصدرونه ۲. ول والا مصدرونه ۳. یدل والا مصدرونه ۴. کول والا مصدرونه
۵. کیدل والا مصدرونه (چې هر یو مصدر په دوه ډوله دے. دوه توکیز، یو توکیز چې هر یو په ترتیب سره بیانېږي)

(دې خبرې ته دې ډېر فکر وشي چې کیدل والا مصدرونه مجهول لپاره او لام والا، ول والا او کول مصدرونه د معلوم لپاره راځي: لکه: کار کیدل (کار شدن) کار کول (کار کردن) او له نورو مصدرونو څخه د مجهول جوړیدو خپله لاره ده چې وړاندې بیانېږي انشاءالله.)

۱. لام والا مصدرونه: هغه دي چې یوازې په "ل" پای ته رسیدلي وي، یعنې د مصدر نښه پکښې "ل" وي، دا مصدرونه په دوه ډوله دي:

الف: دوه توکیز: هغه دي چې له دوه توکیو څخه جوړ وي او توکي یې د جلا کیدو وړ نه وي.
ب: غیر دوه توکیز هغه دي چې په اصل کې مصدر گڼل شوي وي او د تجزیې وړ نه وي.

ب: غیر دوه توکیز		الف- دوه توکیز			شمېره
زډن	وهل	آن طرف رفتن	پورې + وتل	پورې وتل	۱
رفتن	تلل	زمین خوردن/افتادن	پرې + وتل	پرې وتل	۲
نگهداری کردن	پالل	خوابیدن/دراز کشیدن	خم + لاستل	خملاستل	۳
خوردن	خوړل	بردن (برای شي که خود راه می رود)	بو + تلل	بو تلل	۴
خواستن	غوښتل	رها کردن	پرې + بنودل	پرې بنودل	۵
یافتن	موندل	باز کردن	پرا + نیستل	پرا نیستل	۶

۲. ول والا مصدرونه: هغه دي چې یوازې په "ول" پای ته رسیدلي وي، یعنې د مصدر نښه پکښې "ول" وي، دا مصدرونه په دوه ډوله دي:

الف: هغه چې لومړنې توکي یو بې معنا لفظ وي لکه: گرځول، چې یوازې "گرځ" څه معنا نه لري.
ب: هغه چې لومړنې توکي یو معنا لرونکې لفظ وي لکه: تورول، چې تور یوازې معنا لري.

شمېره	الف	ب
۱	تښتول	سپينول
۲	غورځول	مړول
۳	گرځول	جنگول
۴	خندول	ماتول
۵	ژپول	زغلول

مشق

۱. د لاندې گراف په مرستې سره لس جملې جوړې كړئ.

نوم / ضمير	صفت / عدد	نوم	فعل
زه	شين / شنه / شنې	ختكې / ختكي	لري
ته	يو / يوه	خور / خويندې	لرم
هغه	تور / توره / تورې	ورور / ورونه	لرئ
مونږ	مشر / مشره / مشرې / مشران	مورک / موركان	لري
تاسو	كشر / كشره / كشرې / كشران	تره / ترونه	لرو
هغوي	پينځه	پيشو / پيشوگانې	لرې

۲. د ښوونكي په حقله شپږ جملې وليكئ.

پينځم لوست

مسافر

اسلم: په خير راغلي. كريم: خداي دې وبخښه.
 اسلم: ته څوك يې؟ كريم: زما نوم كريم گل دے.
 اسلم: دلته څه كوي؟ كريم: دلته كار لرم، دا راته ووايه چې دلته مسافر خانه شته؟
 اسلم: هو! دلته ډېرې سراي شته دي؟ خو ته كومې سراي ته تلل غواړي؟
 كريم: داسې سراي راوښيه چې ښه، ارزانه او نږدې وي.
 اسلم: چې لږ مخكښې لار شې يو چوك دے په چوك كښې ښې اړخ ته يو سراي شته.
 كريم: د سراي نوم راوښيه چې غلطه راڅخه نه شي.

اسلم: راءه! زه هم هغې اړخ ته خم تاسو ته به سراي هم ونبيم او خپل کار به هم وکړم.
(هغوي په لاره تلل او يو له بل سره يې خبرې کولې)

کریم: ډېره مننه، ستا نوم څه دے او څه کار کوي؟

اسلم: زما نوم اسلم خان دے او د ماشومانو په ښوونځي کښې ښوونکې يم.

کریم: دا خو ډېره ښه خبره ده خدای پاک دې بريالې لره.

اسلم: ته له کوم ځاي څخه راغلې يې؟

کریم: زه له کابله راغله يم، کور مې په کندهار کښې دے خو په کابل کښې کار کوم.

اسلم: راءه وروره! نن ما سره شپه تېره کړه سبا به خپل کار وکړې.

کریم: نه وروره! په سر دې خیر وي

اسلم: ښه کریمه وروره! دغه سراي ده، زه خم، په مخه دې ښه.

کریم: د خدای په امان. (خدای دې مل وي)

نوي ټکي:

دې: تو (ضمير متصل) / حرف ربطی نږدې: نږدیک لږ: کمی څخه: از/ با ښې: راست

اړخ: طرف مننه: تشکر ښوونځي: مدرسه لره: (مصدر ان لرل: داشتن) دارد راءه: بيا

نن: امروز ما سره: بامن شپه: شب سبا: فردا مخه: پيش روی تو

گرائمر:

۳. يدل والا مصدرونه: هغه دي چې يوازې په "يدل" پاي ته رسيدلي وي، يعنې د مصدر ښه

پکښې "يدل" وي، دا مصدرونه په دوه ډوله دي:

الف: هغه چې لومړنې توگې يو بې معنا لفظ وي لکه: گرځيدل (قدم زدن/ گشتن)

ب: هغه چې لومړنې توگې يو معنا لرونکې لفظ وي (نوم يا صفت وي) لکه توريدل، جنگيدل.

شمېره	الف	ب
۱	تښتيدل	سپينيدل
۲	غورځيدل	مړيدل
۳	خنديدل	جنگيدل
۴	گرځيدل	ماتيدل
۵	ژړيدل	زغليدل

مشق

۱. لاندني ټکي په جملو کښې استعمال کړئ
مننه، ماسره، ورځ، پينځه، لږ، نن، سبا، اړخ، مينه، مخه .
۲. د لاندنيو پوښتنو ځوابونه وليکئ.
کریم له کوم ځاي څخه راغلي ؤ؟
اسلم څه کار کاوه؟
سراي کوم ځاي کښې وه؟

شپږم لوست

د اوونۍ ورځې او وختونه

يوه اوونۍ اووه ورځې لري. نن د خالي ورځ ده، سبا اتوار دى، بل سبا به د گل ورځ وي او لابله ورځ به نهې وي. پرون جمعه وه بل پرون زيارت ؤ او د هغې نه مخکښې د شورو ورځ وه. د زيارت په ورځ خلک زيارتونو ته ځي د جمعې په ورځ د ښونځي چټي (تعطيل) وي نو د ځان صفايي کوي او د جمعې مانځه ته ځي. د خالي په ورځ ښونځي بيا خلاصيرې د اتبار په ورځ په انگريزي هيوادونو کښې چټي وي. د شورو په ورځ نوي کار شورو کول ښه دي. نن مونږ سبق زده کوو او سبا به د دې سبق پوښتنو ته ځوابونه ورکوو ځکه چې زمونږ ښوونکې وايي: "د نن کار سبا ته مه پرېږدئ". د گل په ورځ به خپل سبق لولو ځکه چې د نهې په ورځ زمونږ ازموينه پيل کېږي. خدای پاک دې وکړي چې ټول پکښې بريالي شو.

نوي ټکي:

خالي	اتبار	گل	نهې	شورو	زيارت	جمعه
شنبه	يکشنبه	دوشنبه	سه شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه

بل پرون	پرون	نن	سبا	بل سبا	لا بله ورځ
پرېروز	ديروز	امروز	فردا	پس فردا	فرداي پس فردا

اوونۍ: هفته هيواد: کشور چټي: تعطيل ازموينه: امتحان خلک: مردم
زيارتونه: زيارت لولو: می خوانيم / مطالعه می کنیم ورکول: به انها دادن ټول: همه
پرېږدول: رها کردن

گرائمر:

۴. کول والا مصدرونه: هغه دي چې په پای کې یې د کول په یوځای کولو سره یوه بله کلمه جوړه شوې وي، دا مصدرونه په دوه ډوله دي:

الف: هغه دے چې لومړنې جز یې د مفهوم له مخې له کول سره یو او د فعل غوندې وگرځي او جلا مفعول وغواړي. لکه: پورته + کول (پورته کول) بلند کردن. لکه سر پورته کول.

ب: هغه دي چې د معنې له مخې له کول سره یو نه شي او خپله د کول مفعول واقع شي. لکه کرکول، غوبل کول. چې غوبل د کول مفعول دے. او اکثراً لومړۍ توگې یې یو استعمالیدونکې کلمه وي.

شمېره	الف	ب
۱	پخلا کول	راضی کردن
۲	پرې کول	پاره کردن
۳	پورې کول	ان ور بردن
۴	پورته کول	بالا بردن

مشق

د لاندنیو جملو ژباړه وکړئ.

۱. من او را راضی می کنم. ۲. او صندلی را بالا می برد. ۳. او بر شما ظلم می کند. ۴. کشور من افغانستان کوههای زیادی دارد. ۵. دنیا جای امتحان است. ۶. کار امروز به فردا نگذارید. ۷. شنبه امتحان ما خواهد بود. ۸. پس فردا برادر و دایی من از هرات می آیند. ۹. تو از کدام کشور آمده ای.
- ج: لاندینیو مصدرونه د جدول په مرستې سره صرف کړئ.

شمېره	ضمیرونه	مصدرونه
۱	زۀ	پورته کوم
۲	مونږ	خاندوم
۳	تۀ	جنگوم
۴	تاسو	ماتوم
۵	هغه	
۶	هغوي	

ب: له لاندنیو ټکو څخه جملې جوړې کړئ.

خالي، اتبار، گل، نهې، شورو، زیارت، جمعه، نن، سبا، پرون، پس فردا، پری روز.

اووم لوست

مياشتې

په يو کال کېنې دولس مياشتې وي. لومړۍ مياشت د امامانو مياشت ده. په دې مياشتې کېنې د پيغمبر (ص) گران نمسې امام حسين (ع) په کربلا کېنې شهيد شوي و. ورپسې د سپرې مياشت ده چې ورته د چورې مياشت هم وايي ځکه چې خلک په دې مياشتې کېنې چوري جوړوي او خوري. بيا ورپسې په ترتيب سره لومړۍ خور، دويمه خور، دريمه خور او څلورمه خور دي. بيا ورپسې زبرگه مياشت ده چې ورته د خدای مياشت هم ويل کېږي ځکه چې پکېنې خلک ډېر عبادتونه کوي. بيا ورپسې د برات مياشت ده چې دې ته شوقدر او د پينځلسمې مياشت هم ويل کېږي. بيا ورپسې د روژې مياشت ده چې له روژې وروسته د وړوکي اختر مياشت ده او بيا ورپسې ميانه ده، يعنې د دوو اخرونو تر مينځ دا مياشت ميانه ده. او په اخر کېنې د لوي اختر مياشته راځي.

نوي ټکي:

مياشتې: ماهها (جمع مياشته) نمسې: نواده چوري: يک چيز خودني که از ارد درست می شود. ويل کېږي: گفته می شود. روژه: روزه وړوکي: کوچک اختر: عيد مينځ: وسط/ درميان

امامان/حسنيان	سپره	لومړۍ خور	دويمه خور	دريمه خور	څلورمه خور
محرم	صفر	ربيع الاول	ربيع الثاني	جمادى الاول	جمادى الثاني
زبرگه/زبرگه	برات/شوقدر	روژه	وړوکي اختر	ميانه	لوي اختر
رجب	شعبان	رمضان	شوال	ذيلقعه	ذيلحجه

گرائمر:

۵. کيدل والا مصدرونه: هغه دي چې په پاي کېنې يې "کيدل" راغلې وي، يعنې د مصدر نښه پکېنې "کيدل" وي، دا مصدرونه په دوه ډوله دي: که چېرې په ټولو "کول والا" مصدرونو د "کول" پر ځاي "کيدل" راوړل شي له لومړي ډول نه يې لومړۍ ډول "کيدل والا مصدرونه" او له دويم ډول نه يې دويم ډول "کيدل والا" مصدرونه په لاس راځي. "کيدل والا" مصدرونه هم ټول ترکيبي مصدرونه دي، مثالونه يې په دا ډول دي:

شمېره	الف	ب	
۱	پخلا كيدل	كر كيدل	كر + كيدل
۲	پرې كيدل	واښه كيدل	واښه + كيدل
۳	پورې كيدل	زياتې كيدل	زياتې + كيدل
۴	پورته كيدل	ظلم كيدل	ظلم + كيدل

مشق

الف: د لاندنيو جملو ژباړه وكړئ

۱. كار گل خان در ماه محرم شروع شد. ۲. در ماه صفر از نان چوري مي سازند. ۳. باغ بختور خان اينجا است. ۴. راضي شدن احمد گل در ماه شعبان بود. ۵. آنجا دو تا بچه نواده من هستند. ۶. شهر بناپسته خان در ماه ربيع الثاني بنا شد. ۷. دو ماه بعد ماه رمضان شروع مي شود. ۸. به اين مهمانسرا هتل هم گفته مي شود. ۹. درميان ديروز و فردا امروز شنبه است. ۱۰. پريروز ماه ربيع الثاني تمام شد.

ب: لس داسې جلمې وليكئ چې په هغې كښې د لسو مياشتو نومونه استعمال شوې وي.

اتم لوست

موسمونه/ فصلونه

پسرلې د کال لومړنې فصل دے. په دې فصل کې هوانه وي. د غرو لمنې او دښتې په رنگارنگ گلانو بنايسته او ښکلې وي. بلبلې په باغونو کې چغیرې. مرغان خالي جوړوي، کوچیان شنو دښتو او د غرو لمنو ته ځي. کروندگر په خپلو ځمکو او باغونو کې کارونه کوي. زده کوونکي د خپلو زده کړو لپاره ښوونځي ته ځي. دویم فصل اوړے دے چې دې ته دوبي او د گرمي هم ويل کيږي. چې پکښې ډېره گرمي وي. دريم فصل منے دے. چې ځينې خلک ورته خزان هم وايي. په دې فصل کې د ونو پانې ټيرې وي. بيا ورپسې د ژمی وار دے چې پکښې هوا ډېره زیاته سړه وي. واوره ورپري او خلک د ځان گرمولو لپاره اور بلوي. نو په دې طريقه په يو کال کې څلور فصلونه تيریږي. چې هر يو فصل ځانله جلا جلا خوند لري. او پکښې بيا بيلې ميوې پيدا کيږي.

نوي ټکي:

پسرلے: بهار لمن: دامن دښته: صحرا ښکلې: ښايسته بلبله: بلبل چغیري: صدا ميدهد
مرغان: پرندې ها حاله: آشيانه کوچيان: خانه بدوش کروندگر: کشاورز حمکه: زمين
اورې/دوې: تابستان منے: خزان حینې: بعضی ژمے: زمستان واوره: برف
وريزي: ميبارد

گرائمر:

۱. په پښتو کښې د عربي او نورو ژبو له مصدرونو څخه د (ول، یدل، کول، کيدل) په يو ځاي کولو مرکب مصدرونه جوړيږي خو جوړښت يې د پښتو ژبې د قوانينو تابع دے، يعنې هغه نومونه چې په صحيح توري پاي ته رسيدلي وي زياتره د (ول، یدل) په يوځاي کولو او هغه چې په (الف، ه، ی، ع، ح) پاي ته رسيدلي وي د "کول، کيدل" په يوځاي سره مصدرونه جوړيږي:

معلوم	معلومول	معلوميدل	التجاء	التجاء کول	التجاء کيدل
قبول	قبولول	قبوليدل	اصلاح	اصلاح کول	اصلاح کيدل
استعمال	استعمالول	استعماليدل	دعا	دعا کول	دعا کيدل
ظاهر	ظاهرول	ظاهريدل	مناظره	مناظره کول	مناظره کيدل
صبر	صبرول	صبريدل	افتتاح	افتتاح کول	افتتاح کيدل

۲. حینې ټکي داسې هم شته چې د دې قاعدې پر خلاف هم راتلی شي. لکه ظلم، چې ظلم کول او ظلم کيدل سره جوړيږي. او د "ظلميدل" او "ظلمول" استعمالول غلط دي.
۳. په پښتو ژبه کښې ټول مصدرونه د جمع مذکر په توگه استعمالیږي. يعنې که د هغه لپاره صفت يا نور داسې څه شې راوړل کيږي نو هغه د جمع مذکر په توگه وي. لکه قبولول ښه دي. ستا صبر کول بد دي.

مشق

الف: د لاندنيو پوښتنو ځوابونه وليکئ.

۱. په کوم موسم کښې مرغان ځالي جوړوي؟
 ۲. په ژمي کښې هوا څنگه وي او خلک پکښې څه کوي؟
 ۳. د اوړي نور نومونه وليکئ؟
 ۴. په مني کښې ونې څنگه وي؟
- ب: د څلورو موسمونو په هکله څلور جملې وليکئ.

نهم لوست کسب او کار

کسبگر د خدای دوست دے. په دنیا کښې ډول، ډول کسبونه شته لکه ترکانې، بزگرې، پښتوب، سوداگرې، زرگرې، کولالي او داسې نور.

د کسب زده کړه يوه داسې خزانه ده چې هيڅ کله نه خلاصیږي او نه يې غل وړې شي. کسبگر د خپل کسب په وسيله حلاله روزي پيدا کوي. هر چيرته چې لار شي، کار ورته پيدا کيږي، له همدې امله پر خپل ژوند خوشاله وي.

داؤد عليه السلام سره له دې چې د خدای له خوا پیغمبر ؤ، د پښتوب کسب يې هم کاوه. د جنگ لپاره به يې د زغرو جامې جوړولې. هغه به يې بازار ته وړلې او له دې لارې څخه به يې حلاله روزي لاس ته راوړله.

نوي ټکي:

کسب: کار کسبگر: کسي که يک کار(فن) بلد باشد. ډول ډول: قسم قسم ترکانې: نجاری
بزگرې: کشاورزي پښتوب: آهنگری سوداگرې: تجارت زرگرې: طلا فروشي
کولالي: ظرفها گلې درست کردن هيڅ کله: هيچ وقت غل: دزد وړل: بردن
چيرته: جای که سره له دې: با اينکه خوا: طرف زغره: زره.

گرائمر:

په پښتو کښې ماضي په نهه ډوله ويشل کيږي:

۱. استمراري ماضي، ۲. مطلقه ماضي، ۳. نژدې ماضي، ۴. لرې ماضي، ۵. امکانې استمراري ماضي، ۶. مطلقه امکانې ماضي، ۷. احتمالي ماضي، ۸. تمنایي ماضي، ۹. تاکيدي ماضي.
۱. د استمراري ماضي د جوړولو لار: داسې جوړيږي چې د ټولو لام والا مصدرانو (افعال معلوم) په پای کښې يې متصل فعلي ضميرونه ورزيات کړي لکه: له راتلل او پخلا کول مصدرانو څخه لاندني مثالونه

مفرد متکلم	جمع متکلم	مفرد مخاطب	جمع مخاطب	مفرد مذکر غایب	جمع مذکر غایب	مفرد مؤنث	جمع مؤنث
راتلم	راتلو	راتلې	راتلئ	راته/راتلو	راتلل	راتله	راتلې
پخلا کولم	پخلا کولو	پخلا کولې	پخلا کولئ	پخلا کاوه	پخلا کول	پخلا کوله	پخلا کولې
بوتلم	پوتلو	بوتلې	بوتلئ	بوته/بوتلو	بوتلل	بوتله	بوتلې

او حکمي متعدي مصدرونو څخه داسې جوړېږي چې فقط مصدر سره مخکښې ضمير منفصل په يوځاي کولو سره جوړېږي او نور څه بدلون پکښې نه راځي. لکه: "ويل"، چې "ما ويل، تا ويل" او نور:

مفرد متکلم	جمع متکلم	مفرد مخاطب	جمع مخاطب	مفرد مذکر غايب	جمع مذکر غايب	مفرد مؤنث	جمع مؤنث
ما ويل	مونږ ويل	تا ويل	تاسو ويل	هغه ويل	هغوي ويل	هغې ويل	هغوي ويل
ميگفتم	ميگفتيم	ميگفتی	ميگفتيد	ميگفت	ميگفتند	ميگفت	ميگفتند
ما خندل	مونږ خندل	تا خندل	تاسو خندل	هغه خندل	هغوي خندل	هغې خندل	هغوي خندل

مجهول استمراري ماضي "کیدل" هم د لام په حذف کولو او د هغې پر ځاي د متصلو ضميرونو په راوړلو سره ماضي استمراري جوړېږي او د لام والا متعدي مصدرونو د کيدل پر ځاي د "شول" يا "شوم" په يوځاي کولو سره هم ماضي استمراري فعل جوړېږي. لکه له "ساتل کيدل" او "وهل کيدم"

مفرد متکلم	جمع متکلم	مفرد مخاطب	جمع مخاطب	مفرد مذکر غايب	جمع مذکر غايب	مفرد مؤنث	جمع مؤنث
ساتل کيدم	ساتل کيدو	ساتل کيدې	ساتل کيدئ	ساتل کيده	ساتل کيدل	ساتل کيدله	ساتل کيدلې
وهل شوم	وهل شوو	وهل شوې	وهل شوي	وهل شو	وهل شول	وهل شوه	وهل شوې
زده ميشدم	زده ميشديم	زده ميشدی	زده ميشديد	زده ميشد	زده ميشدند	زده ميشد	زده ميشدند

مشق

الف: د لاندې پوښتنو ځوابونه وليکئ

کسبگر ولې په خپل ژوند خوشاله وي؟

حضرت داؤد (ع) څوک ؤ او څه کسب يې کاوه؟

حضرت داؤد (ع) به څنگه حلاله روزي لاس ته رواړله؟

ب: د لاندنيو جملو ژباړه وکړئ

۱. شما زده می شدید. ۲. آنها نگهداری میشدند. ۳. تو میگفتی که او ما را راضی میکرد. ۴. از

طرف تو من نگهداری میشدم. ۵. من میگفتم او شماها را راضی میکرد. ۶. او یک زن در روز

چارشنبه زده می شد. ۷. من در روز پنجشنبه می امدم. ۸. این دخترها در روز دو شنبه می

امدند. ۹. اگر تو میگفتی من می امدم. ۱۰. آنها در روز سه شنبه به هرات میرفتند.

ج: له لاندینو ټکو څخه جملې جوړې کړئ

۱. اوږه، ۲. پښتوب، ۳. چیرته، ۴. غل، ۵. ترکانی، ۶. ډول ډول، ۷. خوا، ۸. هیڅکله،

۹. وړل، ۱۰. زغره.

لسم لوست

ښه خوي

ښه خوي د سړي قدر عزت او درناوي زياتوي. څوک چې ښه خوي لري هر چا ته ښه ښکاري. خلک ورته په درنه سترگه گوري، زياته مينه ورسره لري. له بدخويه سړي څخه کرکه کوي. حضرت محمد (ص) فرمايي: "د پوره ايمان څښتن هغه څوک دے چې اخلاق يې تر ټولو ښه وي".
صادق د ښوونځي د دويم ټولگي زده کوونکې او د ډېرو ښو اخلاقو څښتن دے، هغه تل د لمانځه لپاره جومات ته ځي. د ناروغانو پوښتنه کوي. د ښوونکي او مشرانو درناوي کوي، خبرې يې مني، له خپلوانو او گاونډيانو سره ډېره ښه گزاره کوي. پلار او مور سره په کارونو کښې مرسته کوي او هم له خپلو ټولگيو الو سره ډېره مينه لري.

سړے په رنگ نه سړے کيږي
سړے هغه دے چې يې خوي د سړو وينه

نوي ټکي:

خوي: عادت	چا: کس	ښکاري: به نظر ميمايد	گوري: نگاه ميکنند	کرکه: نفرت
پوره: کامل	څښتن: خاوند / صاحب	ټولگي: جمات / کلاس	تل: هميشه	
لمونځ: نماز	خپلوانو: وابستگان / خویشاوندان	گاونډيان: همسايه گان	گوزاره: گذران	
مرسته: کمک	ټولگيوال: همکلاس			

يادښت: استفهامی ضميرونه: چې د پوښتنې په وخت کښې د يو شخص يا يو څيز د نومونو پر ځاي استعمال شي چې ځينې په دا ډول دي: ۱. څومره/څونه (چه قدر) ۲. څه (چه، در حالت فاعلی ارتباطی و مفعولی) ۳. څو (چند) څوم/ څومه / څومې (رتبه چند) ۴. کوم/ کومه/ کومې/ کم/ کمې پورې/ کومه يوه/ کومو (کدام، که حالت مذکر، مؤنث و حالا فاعلی و اضافی ان فرق می کنند)
۵. چا: (بمعنی کی) د اشخاصو لپاره د متعدي ماضي په فاعلي ارتباطي حالت کښې استعمالیږي لکه: چا جنگ وکړه؟ دا سړے د چا وروردے؟ چا ته وايي؟ په چا دې پور دے.
(په همدې ځايونو کښې عموماً د "زه" ضمير پر ځاي ما ضمير استعمالیږي. لکه ما جنگ وکړه، ما ته وايي، په ما دې پور دے او نور....)

۶. څوک: (بمعنی کی) د اشخاصو لپاره دے او د "چا" په مقابل کېښې عموماً د لازمي افعالو په فاعلي حالت کېښې او په حال او راتلونکي زمانه کېښې د متعدي افعالو په فاعلي حالت کېښې او عموماً په مفعولي حالت کېښې استعمالېږي، خو ارتباطي حالت نه لري، مثلاً څوک لويدلې دے؟ څوک راځي؟ څوک دې وهي؟ څوک به دې بوځي؟ تا څوک راوسته؟ ته څوک راولې او څوک بيايې؟

په همدې ځايونو کېښې زياتره د "زه" ضمير استعمالېږي، لکه: زه لويدلې يم، زه راځم، زه دې وهم، زه به دې بوځم، تا زه راوستم، خو په مفعولي حالت چې فعل متعدي وي نو بيا د "زه" پر ځاي "ما" ضمير استعمالېږي.

گرائمر:

معلومه مطلقه ماضي: داسې جوړېږي د لام او يدل والا مصدرنو استمراري ماضي جوړه کړې له هغې وروسته ورسره په اول کېښې د مطلقيت والا "و" ورزيات کړې لکه:

مفرد متکلم	جمع	مفرد	جمع	مفرد مذکر	جمع مذکر	مفرد مؤنث	جمع مؤنث
وساتلم	متکلم	مخاطب	مخاطب	غايب	غايب	وساتله	وساتلې
وگرځولم	وگرځولو	وگرځولې	وگرځولئ	وگرځاوه	وگرځول	وگرځوله	وگرځولې

د حکمي متعدي مصدرنو څخه معلومه مطلقه ماضي د استمراري ماضي په پيل کېښې د مجرد "و" په راوړلو سره جوړېږي لکه له خندل، ژړل، لامبل او نورو څخه

مفرد متکلم	جمع	مفرد	جمع	مفرد مذکر	جمع مذکر	مفرد مؤنث	جمع مؤنث
ماوځندول	مونږوځندول	تاوځندول	تاسو وځندول	هغه وځندول	هغوي وځندول	هغې وځندول	هغوي وځندول
ماوژړل	مونږوژړل	تاوژړل	تاسو وژړل	هغه وژړل	هغوي وژړل	هغې وژړل	هغوي وژړل
من گريه کردم	ما گريه کرديم	تو گريه کردی	شما گريه کرديد	او گريه کرد	انها گريه کردند	او گريه کرد	انها گريه کردند

مشق

الف: لاندني ټکي په خپلو جملو کېښې استعمال کړئ
چا، څوک، ما، زه، تل، گاوندیان، گزاره، کرکه، پوره، څښتن.

ب: د لاندنيو پوښتنو ځوابونه وليکئ

۱. پیغمبر(ص) دښو اخلاقو په هکله څه فرمایي؟

۲. د صادق له بنو اخلاقو څخه دوه وليکئ

۳. خلک له چا سره مينه کوي؟

۴. خلک له چا کرکه کوي؟

ج: د لاندنيو جملو په پښتو کښې ژباړه وکړئ

۱. من در مدرسه خيلى گريه کردم. ۲. شما در موسم سرما زياد خنديديد. ۳. او از همسايه ها نگهداري کرد. ۴. من در جنگ مرده بودم ولي خدا مرا ننگه داشت. ۵. ان زنها در روستاي ما دور زدند. ۶. شما دنبال انها خيلى گريه کرديد. ۷. همکلاسى هاي ما در تابستان به شهر شما مي آمدند. ۸. در بهار امسال هوا خيلى خنک است. ۹. صاحب اين خانه دوسال پيش مرده است. ۱۰. من در کارهاي خانه با مادر کمک مي کنم.

يوولسم لوست

د ملالی بوټونه

ملالی خپلې مور ته وویل: مورې! ډېر وخت کيږي، چې مونږ له ښوونځي څخه رخصت شوي یو. ما په رخصتۍ کښې له ملگرو سره لوبې وکړې. زمونږ رخصتي ډېره ښه تېره شوه. خو مورې! زمونږ ښوونځي کله پیل کيږي؟

مور یې وویل: ستاسې ښوونځي درې ورځې وروسته پیل کيږي. کله چې ملالی د مور خبره واوریده. ژر پلار ته ورغله او ویې ویل: زمونږ ښوونځي درې ورځې وروسته پیل کيږي، زه کالي، کتابچې او قلم لرم خو بوټونه مې زاړه شوي دي.

پلار یې وویل: هو لورې بوټونه دې زاړه شوي دي، زه به تا او زمرک ته له بازاره نوي بوټونه راوړم ځکه د زمرک بوټونه هم له کاره وتلي دي.

زلمي، زمرک او ملالی ته وویل: "وگورئ! پلار ستاسو لپاره بوټونه راوړي دي څومره ښه بوټونه دي. زه د ښوونځي لپاره کالي، کتابچې او قلم لرم، بوټونه مې هم نوي دي، خو ستاسو بوټونه زاړه شوي وو. پلار دغه نوي بوټونه تاسې ته راوړي دي. خپل نوي بوټونه مو واخلي.

ملالی وویل: زمرکه! دا دي خپل بوټونه دې واخه. زمرک خپل بوټونه په پښو کړل پلار، ملالی او زمرک ته وویل: خپل نوي بوټونه مو په پښو کړل؟ خوښ مو شول؟

زمرک وویل: هو پلاره! خپل نوي بوټونه مو په پښو کړل، ډېر مو خوښ شول.

ملالی وویل: پلاره! اوس مونږ د ښوونځي لپاره کالي، کتابچې او قلمونه لرو، بوټونه مو هم نوي شول، له تاسې څخه ډېره مننه کوو.

نوي ټکي:

بوټونه: يک نوع کفش رخصت: تعطيل لوبې: بازی واوریده: شنيد (اوريدل)
 ورغله: پيش او رفت زور/زړه/زړې/زاړه: قديم وگوره: نگاه کن (کتل) نوي/نوې: جديد
 وتل: بيرون رفتن واخلي: بگيريد (اخستل) مننه: تشکر

يادابنت:

له هغو حالتونو څخه چې پکښې نوم، فعل، صفت او قيدونه بدلېږي، ځينې دا دي:

اصلي حالت	د	له ... څخه/ځنې/انه	کښې (ظرفي حالت)	فاعلي متعدي حالت	پراپه (مفعولي حالت)	ته (مفعولي حالت)	سره
سړی	د سړي	له سړي څخه/ځنې/انه	سړي کښې	سړي وخوره	په سړي	سړي ته	سړي سره
هغه	د هغه	له هغه څخه/ځنې/انه	هغه کښې	هغه وخوره	په هغه	هغه ته	هغه سره
ښوونکي	د ښوونکي	له ښوونکي څخه/ځنې/انه	ښوونکي کښې	ښوونکي وخوره	په ښوونکي	ښوونکي ته	ښوونکي سره
سړي	د سړيو	له سړيو څخه/ځنې/انه	سړيو کښې	سړيو وخوره	په سړيو	سړيو ته	سړيو سره
غرونه	د غرونو	له غرونو څخه/ځنې/انه	غرونو کښې	غرونو وخوره	په غرونو	غرونو ته	غرونو سره
هغوي	د هغو	له هغو څخه/ځنې/انه	هغو کښې	هغو وخوره	په هغو	هغو ته	هغو سره
ښځه	د ښځې	له ښځې څخه/ځنې/انه	ښځې کښې	ښځې وخوره	په ښځې	ښځې ته	ښځې سره
ځمکه	د ځمکې	له ځمکې څخه/ځنې/انه	ځمکې کښې	ځمکې وخوره	په ځمکې	ځمکې ته	ځمکې سره
هغه	د هغې	له هغې څخه/ځنې/انه	هغې کښې	هغې وخوره	په هغې	هغې ته	هغې سره
ښځې	د ښځيو	له ښځيو څخه/ځنې/انه	ښځيو کښې	ښځيو وخوره	په ښځيو	ښځيو ته	ښځيو سره
ونې	د ونو	له ونو څخه/ځنې/انه	ونو کښې	ونو وخوره	په ونو	ونو ته	ونو سره
هغوي	د هغوي	له هغوي څخه/ځنې/انه	هغوي کښې	هغوي وخوره	په هغوي	هغوي ته	هغوي سره

مشق

الف: د پوښتنو ځوابونه وليکئ.

۱. ملالی ولې بوټونه غوښتل؟

۲. زلمي هغوي ته څه وويل؟

۳. ملالی خپلې مور ته څه وويل؟

۴. مور ملالی ته څه ځواب ورکړ؟

ب: له نوو ټکو څخه جملې جوړې کړئ.

بوټونه، رخصت، لوبې، واوریده، ورغله، زور/زړه/زړې/زاړه، وگوره، نوي/نوې، وتل، واخلي

مننه